

[Inge Krøgh.]

kvinder, der har fået foretaget abort, så man har ikke noget egentligt statistisk materiale om det.

Jeg ville også ønske, der kom p-piller for mænd, hvis man kan bruge det udtryk, men foreløbig er de faktisk for farlige at bruge.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i adoptionsloven [af Glistrup m. fl.]. (Lovforslag nr. 178. Fremsat 30/1 76).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Justitsministeren (Orla Møller):

Fremskridtspartiets forslag åbner adgang til i størsteparten af adoptionsager at fravige den normale adoptionsprocedure og lovens betingelser for at kunne adoptere i det hele taget. Hvis adoptanterne er et ægtepar, hvor begge ægtefællerne er mellem 25 og 50 år, og hvis barnet er under 10 år, kan adoption efter forslaget ske alene ved en aftale mellem adoptanterne og de hidtidige indehavere af forældremyndigheden, uden at andre betingelser kræves opfyldt.

Adoptionen skal anmeldes til folkeregisteret, der underretter det sociale udvalg, og udvalget kan med et flertal på $\frac{3}{4}$ annullere adoptionen inden 3 måneder efter anmeldelsen til folkeregisteret.

Ifølge bemærkningerne bygger forslaget på ønsket om at undgå undersøgelses- og godkendelsesproceduren, som forslagsstillerne skarpt kritiserer som vilkårlig og omstændelig. Man foretrækker i de typesager, forslaget i første række sigter til, en ganske enkel aftale mellem forældre og adoptanter.

Hovedformålet med lovforslaget er altså

at modarbejde de bestræbelser, der gennem adoptionsundersøgelserne gøres for i videst muligt omfang at beskytte børn mod uhenigtsmæssige adoptionsanbringelser. Kravet om foretagelse af adoptionsundersøgelse og dennes nærmere indhold er ikke, som det antydes, baseret på tilfældige overvejelser, men bygger på videnskabelige og praktiske erfaringer såvel i Danmark som i udlandet. Jeg kan her henvise til betænkning nr. 718 af 1974 om undersøgelse i adoptionsager, hvor adoptionsudvalget tværtimod går ind for en udvidelse af området for adoptionsundersøgelser i forhold til, hvad der gælder i dag.

Jeg mener, det er meget vigtigt, at vi undgår uhenigtsmæssige anbringelser af adoptivbørn, og at adoptionsundersøgelser er nødvendige for at opnå det formål. Det er også det grundsynspunkt, der ligger bag ved det forslag fra regeringen om ændringer af adoptionsloven, som lige er vedtaget i dag.

Imidlertid kan der måske bag fremskridtspartiets forslag ligge en bekymring for, om det vil være muligt at følge en ensartet godkendelsespraksis i disse vanskelige sager. Dette hensyn er i regeringens forslag søgt varetaget ved oprettelse af et centralt adoptionsnævn, der bl.a. skal søge at koordinere den praksis, der på lokalt plan følges med godkendelse af adoptanter. Endelig kan jeg oplyse, at adoptionsudvalget formentlig allerede i år vil afgive en betænkning om retningslinjerne for godkendelse af adoptanter.

Det fremgår af alt, hvad jeg hidtil har sagt, at jeg ikke kan anbefale forslaget.

Inge Fischer Møller (S):

På socialdemokratiets vegne skal jeg også afvise dette lovforslag. Det er i sit indhold fuldstændig usagligt, og der er ikke brug for det. Socialdemokratiet ønsker kontrol med adoptioner, vi vil ikke som fremskridtspartiet være med til mulige børnehandler. Men det kan jo ikke undre, at fremskridtspartiet kommer med et sådant forslag. Det er oplagt, at sådan et forslag må komme fra fremskridtspartiet, især når man tænker på de bemærkninger, der følger forslaget.

Det ser ud til, at fremskridtspartiet ikke har forstået en pind af det hele, og jeg skal endnu en gang afvise forslaget så kraftigt som overhovedet muligt.